

3. vprašanje

1. SURA: EL FATIHA: Molitev Vera (verujem v),
 - je temelj Islama.
 - Človek izpove vero v Alaha.
 - Je najlepša in najbolj vzvišena molitev.

2. SURA: EL BEKARE:
 - najdaljša sura,
 - obravnava razmerje med Muslimani in drugimi religijami (Židje in njihova sovražna dejanja Islamu). Židje so ubijali preroke (pegambere), zato se je nadnje spravila božja jeza.
 - Kristjani so izkazovali pretirano naklonjenost prerokom, posebno Isi (Jezusu), ki so ga dvignili na nivo boga.
 - Skozi kritiko zavrača dogme hebrejstva in krščanstva. Zašli naj bi s srednje poti (Islam – srednja pot, ravna pot).
 - Koran spremeni oz. zanika vse tiste zapise, ki so obstajali pred njim. Koran je vrhunec, ki pravilno razloži božjo besedo. Priporoča naj se muslimani ne maščujejo. Koran dopušča žrtev, požrtvovalnost v imenu resnice, pravice. Pot k temu je sedemkratna korist, če daš denar za širjenje vere
 - Napačna verstva so šibkejša od komarja. V zablodo jih vodi Šejtan (hudič) in pa nevedneži, ki ne vedo kaj je prava vera. Ti včasih pridejo na oblast.
 - Židom je ukazano, da morajo slediti Muslimanom. Židje se smatrajo za izvoljen narod – bog bo rešil samo njih. Muslimani pa pravijo, da Bog odreši vse, ki molijo Alaha in delajo dobra dela.
 - Najbolj ponižujoča kazen je za brezverce.
 - Islamska vera – arabizira krščanske preroke, ti naj bi služili celotnemu človeštvu. Židje in Kristjani pa so hoteli uničiti islamsko vero.
 - Koran se lahko bere kot aktualno sporočilo – kdor prostovoljno naredi dobro delo, bo nagrajen. Tisti, ki se žrtvujejo na božji poti večno živijo, nikoli ne umrejo. Ljudi, ki hodijo po poti resnice vodijo (Meleki), druge vodijo Šejtani (hudiči).
 - Islamsko maščevanje: razlikuje se od Hazreti Musovega (sveti Mojzes) – oko za oko, zob za zob. Pravi, naj ne gre po tej poti, temveč zgolj po načelu smrt za smrt. Prav tako je priprava na obrambo, kajti dolžnost je, da ohranijo lastna življenja in življenja drugih.
 - Koran ne dopušča vojne s ciljem širitve vere, ampak načela si večkrat nasprotujejo – če gra za obrambno vojno (ajet št. 190). Izbojujte svobodo vere in vesti, potem pa ne stopajte več v nove boje. Med vojno naj bi veljala humanost. Potrebno je žrtvovati materialno posest.

verniki naj se spravijo z neverniki, potrebno pa je kaznovati tiste, ki nočejo stopiti v pravo vero

- Islam legitimira meč (meč resnice), ostali narodi pa tavajo (potrebno približati resnico). Islam ima prednost, ker pozna resnico in ima zato možnost, da postane splošna, svetovna religija. Sklicuje se na razumsko dojetje vere.
- Odnos moški – ženska - v zadnjih ajetih (ajeti št. 223 in 228) druge sure pravi, da je ženska njiva, ki naj jo moški obdeluje kot želi. Bolj liberalen del Islama je možnost žensk, da se ločijo, vendar je to od Boga najbolj osovraženo dejanje
- v veri ni prisile, nikogar se ne sme siliti v Islam
- Tisti, ki bogati z obrestmi, bo trpel na sodni dan. Obresti so prepovedane, da bi bili ljudje milostni, darežljivi – ne da bi bili kot Židje. Na ta način bo zmagala resnica Islama.

3. SURA: ALI IMRAN (Mojzesov ded)

- Alah je objavil tri knjige: Tevrat (stara zaveza), Indžil (nova zaveza, Jezusov evangelij), Furikan Talmut (Koran)
- Bog je Alah (ki je tudi židovski bog in katerega prerok je Jezus Kristus)
- Pravoverni ne smejo imeti prijateljev med krivovernimi.
- Koran vse preroke prekrsti v prave muslimane (“bogu vdane”)
- Ibrahim (Abraham) ni bil niti Žid, niti Kristjan temveč Musliman (Bogu vdan)
- Svet se deli na pravoverce in krivoverce, vernike želi očistiti greha, nevernike pa želi uničiti.
- Dženet je raj - za vstop vanj je potreben boj
- Koran ne pozna ateistov, brezvercev

4. SURA: EN NISA

- Obravnava problem mnogoženstva, to ni norma temveč ukrep za ureditev družbenih odnosov. Moški upravljajo z ženskami in skrbijo zanje. Opozarja, da v odsotnosti moža žena še posebej pazi na čast in imovino
- za tiste žene, za katere se bojite, da bodo nepokorne, tiste pustite v posteljah ali jih pretepite (jih pustite pri miru – se jih ne dotikajte)
- nevernikom po Alah žgal kožo z ognjem, jim dal novo kožo in jo znova skuril
- sovražniki so: nepokorne žene, židje
- vrhovna božja oblast je prišla od Izakovega rodu na Izmaila, ki ga štejejo kot praočeta muslimanov.
- Koran postavlja Arabce nad Muslimane. Vrhovna oblast gre od Izaka na Izmaila.

- Emanet: nekomu zaupaš javno besedo – bolj spodobnim ljudem. Naj se bojujejo na božji poti tisti, ki se borijo za pravo pot, ne glede na to ali zmaga ali pade. Bojujejo se tisti, ki verujejo. Boj je napovedan šejtanovim prijateljem. Spodbujaj pravoverne za boj.”

5.SURA: EL MAIDE: (božja miza na kateri je hrana)

- Alah prekolne Žide in opozori vernike, da so Kristjani prijatelji. Brezverci bodo postali prebivalci pekla. Alah se jim maščuje tako, da mednje vrže sovraštvo
- Našteje kazni za brezverce (izgon in dežele, obešanje...). Podobne kazni so tudi za lopove iz za tiste, ki kockajo ali pijejo alkohol.
- Oseba za osebo, oko za oko, nos za nos, zob za zob – (prejšnja sura govori ravno nasprotno). Vsi narodi imajo vse čase odprto pot do resnice , če verujejo – to so zmagovalci nad krščanskim brezpotjem. Vse pripadnike ostalih ver povabiv prekrščenje k Alahu in veri v sodobni dan.
- Židje so največji sovražniki Muslimanov in tisti, ki bogu priznavajo tovariša. Kristjani so baje najbližje Muslimanom, ker imajo svečenike in askete.
- Ljudje naj izkoriščajo zemeljske dobrine.
- Prepoveduje puščavništvo, ker to vodi k odrekanju od dobrin, danih od Boga.

2. vprašanje:

1. vprašanje:

Lenin je primerjal oktobrsko revolucijo s francosko (ruska Vandeja):

- **razkozačenje** sovjetske družbe (Kozaki varovali meje rus. naroda v Kazahstanu)
- **razkulačenje**: Ruski kmet je bil tudi sovražnik revolucije, pride do masakrov bogatih kmetov. Nekaj so jih pobili že s samo politiko. Stalinova maksima je bilo fizično uničenje kulakov. Ti so bili sovražniki.

Pride do razredne vojne. Zločini so pomemben faktor pri nastanku socializma. Treba je uničiti sovražnike bodoče družbe, ki bo čudovita

Komunizem je obsegala planska norost. Vse jebilo treba zapisati in statistično preverjati.

Čeka uvede sistem KVOT (načrtovan je tudi teror). V vsakem okrožju je treba določeno število oseb zapreti ali deportirati

Razredni totalitarizem: proletariat vlada (pripadniki samo proletarci) - antipod ima v fašizmu (pripadniki so samo tisti, ki so čiste rase). Dejstva (gulagi, streljanje), ki uidejo v javnost je treba nekako opravičiti – pregovori o revoluciji (*rev. žre svoje otroke, med sečnjo padajo trske...*). Taboriščniki se tako "učijo" pravnega življenja (tudi Talibani so študentje).

Stari Rim: Verujem, ker je nesmiselno.
Privlačnost komunizma pritegne človeka.

Oktobrska revolucija

poznamo 3 šole:

- **Zahod: Liberalna šola**, ki obravnava revolucijo kot državni udar, vsiljen napad. Skupina prevzame oblast, vse skupaj je zarota peščice fanatikov.

- **Sovjetska šola**: Revolucijo obravnava kot logičen, predvidljiv dogodek. Z njo pride občutek osvobodjanja človeštva, neka nujnost, naravna zakonitost, izpolnitev zgodovinskega smisla. Svobodo prinese celemu svetu. To je skrajno ideološka interpretacija.

- **3. šola je kritika prve in druge šole**: poskuša pojav deideologizirati.

→ Sovjetska revolucija je trenutno srečanje 2 gibanj:

Boljševiki nasproti proticaristično usmerjeni družbenorevolucionarni strani - kmetje. 1917 pride do *velike kmečke revolucije*. Izvede se *črna delitev zemlje*. Zgodi se fenomen *razkroja armade*, ki jo sestavlja 10 mio kmečkih nabornikov. V mestih je pa *delavstvo* (3%). Svoje pravice zahtevajo tudi neruski narodi z *zahtevami po neodvisnosti* (Finci, Poljaki) Vse to razganja imperij narazen. Nastane prazno okolje (politični vakuum), brez oblasti. Tu se znajde peščica boljševikov. Ti obrnejo vse v svoj prid, izvedejo udar in revolucijo.

Februarja 1917 pade cesarstvo Nikolaja II., ki je vladal po trdi avtoritarni liniji.

Obdobje meščanske vlade: dvovladje, socialisti & liberalci:

- začasna vlada, ki naj uveljavi parlamentarizem, se naveže na antanto
- petrograjski sovjet, militantni socialisti in boljševiki (kao predstavniki množic)

Zamenjajo se 3 začasne vlade (dveh je pobudnik Lvov, ene Kerenski), vojna se nadaljuje. Princ Lvov želi narediti najsvobodnejšo državo na svetu. Nobena vlada ne reši agrarnega in drugih problemov.

Bolševiško geslo je "oblast sovjetom". En del vojske oblikuje kmečke odbore – delijo zemljo glede na št. ljudi v družini.

Lenin od ustanovitve (1903) zastopa stališče, da mora biti partija organizacija profesionalnih revolucionarjev
teorija najšibkejšega člana: revolucija bo izbruhnila na najšibkejšem členu - v Rusiji

Francoska revolucija je pri boljševikih zgolj uvod v proletarsko rep. – ne gre za demokracijo

10.10. 1917 – sklep o oboroženi vstaji

17.11.1917 – okt. revolucija, državni udar je izveden brez upora (zavzet je zimski dvorec), ponoči je ustanovljena nova boljševiška vlada – SVET LJUDSKIH KOMISARJEV. Sprejmejo odlok o miru in odoko zemlji

Leta 1917 se oblikuje TROJNA STRUKTURA OBLASTI:

- 1) **svet ljudskih komisarjev** (da Lenin dobi mednarodno legitimnost)
- 2) **Centralni komite sovjetov** (kot parlament)
- 3) **Petrograjski revolucionarni odbor**, ki je operativni organ revolucije in postane nukleus policije. →

Prvi šef je Felix Dzeržinski, ki daje spodbudo spontani revolucionarnosti (*»lahka struktura, brez juridističnih pomislekov«*). Izda prepoved kontraletakov. Ukine časopise, uvede nadzor nad radijem in brzojavom, pride do zaplemb stanovanj. Zgodi se uradna potrditev "**sovražnik ljudstva**" (podpiše Lenin) → nasprotnik oz. sovražnik je takoj obtožen na revolucionarnem sodišču, ki pa pozna le 2 obtožbi. Izda se dekret o sodiščih.

Ljudski komisar Kursky pove, da *revolucionarna sodišča niso meščanska, temveč, da so organi boja proti kontrarevoluciji. Naloga ni soditi, temveč iztrebljati.*

- izpisek kontrarevolucionarnih zločinov (sabotaža, špekulacija...)
- rdečegardisti so plenili in raziskovali po vaseh.

Obstajala je posebna komisija za pijančevanje in neredne, iz katere se kasneje razvijejo vse tajne službe - **Vseruska komisija za boj proti kontrarevoluciji, špekulaciji, sabotazam -ČK**, od koder **Čeka**. → deluje brez kakršnekoli zakonske osnove.

Za boljševizem je značilen **notranji sovražnik. Čeka dobi vsa dovoljenja. Godi se revolucionaren teror množic**. To se prične mesec ali 2 po revoluciji.

Decembra 1917 so volitve, izvoljena je nova дума (dati mora novo ustavo). Na volitvah bol. dobijo manjšino glasov.

Januarja 1918 CK- prežene duma. Na podeželju morajo kmetje oddati presežke. Sledijo množične usmrtnice. to je čas vojnega komunizma – uvede se pol. diktatura.

5. sept. 1918: Odlok o rdečem terorju: sprejet za zaščito sovjetske republike pred notranjim sovražnikom. S tem odlokom sprejmejo 2 kazni:

- ▶ osamitev v koncentracijskem taborišču
- ▶ ustrelitev

Ukrepe izvaja ČEKA, dokazi in zakoni niso potrebni (oborožena roka diktature proletariata).

CK govori o preveliki vnemi čeke (rekrutacija kriminalcev, lumpen proletariata), zato predlagajo njen razpust, v njen bran pa se postavi Lenin.

Med leti 1918 in 1920 poteka državljanska vojna, ki se nadaljuje tudi po letu 1920, ko je kontrarevolucija že premagana. Boljševiki (rdeči) pobijejo notranje sovražnike (beli) pod pretvezo preventivne likvidacije. Boljševiki pa obračunajo tudi z zavezniki (revolucionarni socialisti) - ESERI, ki obsodijo teror čeke. Leta 1919 aretirajo vse člane revol.-social stranke.

1920: ČEKA sprejme smernice za ukrepanje proti socialističnemu nasprotniku.

- Boljševiki trdijo, da je revolucija izvedena v imenu delavskega razreda, vseeno pa nad tem izvajajo najhujši teror. Čeka v vse večje tovarniške obrate postavi svoje vohune.

- Teror se izvaja na podeželju nad kulaki in v mestih nad del. razredom. Delavci se uprejo in zahtevajo konec upoklicev v rdečo armado, svobodne volitve v sovjete, svobodo združenja, konec privilegijev komunistom, svoboda tiska. Do upora pride v Petrogradu – v tovarni, Lenin gre tja, ga izžvižgajo in tja potem pošlje ČK, ki pobije 200-300 ljudi brez sojenja.

1919-1920 : ostrenje odnosov med boljševiki in delavskim razredom. Boljševiki z represivnimi metodami ohranjajo disciplino delavstva. Državljan so razdeljeni v 5 kategorij. V prvem so delavci in vojaki, v petega pa sodijo brezdelneži in intelektualci.

Pride do stavk in uporov vojakov (Kronstadt 12. 2. 1920 - krvavo zatrt več tisoč ustreljenih). Najbolše orožje proti njim je kazen: koncentracijsko taborišče. Ukrepi so iz leta v leto hujši.

Lenin sprejme odlok, da jje potrebno jemati talce tudi iz kmečkih vrst. Včasih so ožgali tudi celo vas, pri tem so uporabljali **Načelo kolektivne odgovornosti (razkulačenje, razkozačenje) – cele vasi**.

Skrivna resolucija CK: Kozake likvidirati in fizično uničiti. → *nov svet z novim, sovjetskim človekom*.

Čeka izvaja pokole na razredni in socialni osnovi, s tem ustvarjajo novi svet, starega pa je treba pospraviti.

Ko so bolj. zasedali mesta, so ukinili prejšnjo oblast, prepovedali so vso trgovino, sledilo je pomanjkanje hrane in ljudje so bili odvisni od oblasti. Zaplenili so podjetja in meščanska stanovanja in uvedli so visoke davke za meščane. To je prva stopnja uničenja meščanov kot razreda.

1921, ko je v industriji proizvodnja padla za 10x kot pred revolucijo. Zato je Lenin uvedel NEP (nova ekonomska politika). Ta naj bi ublažila represino politiko, sprostila tržne zakonitosti, povečala proizvodnjo, kmetom pa dovolijo prodajati pridelke. Vsaka odsotnost od dela se jemlje kot sabotaža (oddideš v taborišče ali zapor).

Rusko gospodarstvo je uničeno zaradi terorja revolucij in svetovne vojne. Temu sledi (1921,22) huda lakota (5.milj. mrtvih). Del delavske opozicije organizira odbor za pomoč lačnim. Pomoč pride tudi iz ZDA.

Ko odigrajo vlogo sledi tudi razpust odbora (+ navodila tisku). Lenin pravi, da ima lakota številne prednosti: *s tem se množi proletariat in se uničuje zaostalo kmečko prebivalstvo. Proletariat so grobarji meščanstva. Spodkopavanje vere v boga in carje.*

1918 sprejmejo **odlok o ločitvi cerkve in države ter cerkve in šolstva**. Cerkevno premoženje nacionalizirajo. Obtožbe se vrstijo ena za drugo. Opozicija je bila navadno obtožena sodelovanja z mednarodno buržoazijo.

Boljševiška oblast pravnega postopka ne pozna in ne priznava!

Kazenski zakon o *kontrarevolucionarnih zločinih*: Do obsodbe pride na podlagi (1) namena rušenja oblasti proletariata, (2) pri pomoči mednarodni buržoaziji, (3) propagande, ki bi utegnila koristiti namenom meščanstva. Sami NAMENI!!!!

6.2.1922 je ČEKA z odlokom ukinjena in z istim dnem je ustanovljena **GPU** (*državno politična uprava*). **Država ima na voljo tajno ustanovo, kjer uzakonijo teror**. GPU lahko kogarkoli nadzoruje in ga potem pošlje v zapor ali izžene. Junija 1922 izženejo prvo skupino uglednih intelektualcv.

Znotraj GPU-ja se oblikuje poseben oddelek INTELIGENCA, ki ima pet podskupin:

- ✧ pisatelji
- ✧ novinarji in politiki
- ✧ ekonomisti
- ✧ tehnične specialnosti
- ✧ univerzitetni profesorji in asistenti

Vsak intelektualec mora imeti svoj dosje. Podpirati pa je treba intelektualce, ki sodelujejo z boljševiško oblastjo.

Sredi 20. let je manj terorja (22-27), v boljševiški partiji pa poteka boj za nasledstvo Lenina, ki je bil ubit v atentatu (1924). Kandidata: Stalin in Trozky.

Priznanje GPU o okuženosti policijskega aparata na podeželju z alkoholom in brutalnostjo.

Okt. 1924: Vrhovni sovjet sprejme temeljna načela kazenske zakonodaje, pojem družbeno nevarne osebe (kontrarevolucionar) se širi v neskončnost. Zakon sankcionira tudi morebitne, posredne namene.

Nov 1927: Glavni voditelji partijske opozicije proti Stalinu – so aretirani in usmrčeni, Trocky pobegne.

Začetek ciklusa novega terorja. Nastane *nabiralna kriza* (pmalo hrane pobrane) → pride do novega vala 100 % kolektivizacije. Razvijejo se kolhozi (skupno, zadružno kmetijsko posestvo - izvaja se neposreden nadzor nad kmeti) in sovhozov (državno kmetijsko posestvo - tip ureditve podeželja). Ukinjene tržne zakonitosti NEPa.

- Speciji (strokovnjaki): meščanski specialisti. Konec premirja z njimi. Čistke na univerzi. Vsi ki so obsojeni na več kot 3 leta zapora, morajo kazen prestati v gulagih (delavskih taboriščih – gredo »izkoriščat naravna bogastva v SV del države«).

1927: Sprejme se prva petletka (industrializacija). Veliko je prisilnega dela. Stalin govori o drugi revoluciji proti sovražnikom sov. ljudstva → kulak=podeželski kapitalist. Pride do obračuna z desno opozicijo v partiji.

Leta 1929 so uvedli pet dni dela en dan počitka. Ta ukrep naj bi pomagal izkoreniniti vero. Duhovščini uradno pravijo ruševina razredov.

1929: obdobje Stalina, ko se začne obd. največje prisilne kolektivizacije. **To je čas največjega zapiranja in deportacije kmetov.** Kazni so zelo hude.

Stalin leta 1930 je izvajal novo antikapitalistično revolucijo. Za karkoli je šlo narobe so bili krivi saboterji. Hkrati prihaja do ostre protiverske ofenzive in strogo izpolnjuje kazenski zakon, za vsakršno izkoriščanje verskih predsodkov je bila kazen (3. leta zapora). **1930:** Končana je kolektivizacija na vasi. Tajna policija sporoči Stalinu, da so v tem času vzeli iz obtoka 6 mio. ljudi. Zaradi kolektivizacije nastane nova velika lakota, oblast pa ne išče krivde v sistemu.

Zakon klasja: Opredeljeval je 10-letno zaporno kazen ali usmrtitev za krajo.

Razvije se Stahanovsko gibanje. začela se je propaganda za zvišanje proizvodnje. In leta 1935 pride do sestanka Stahanovcev in Stalin to označi kot novo revolucijo proizvodnje.

1932: Sovjetska vlada uvede notranji potni list, ki je zahteval obvezno registracijo vsakega državljana. S tem naj bi likvidirali družbeno parazitstvo.

1934 pride do umora Kireva. Stalin izda odlok: preiskave o terorističnih zadevah je treba skrajšati na 10 dni, obsojeni ni udeležen v preizkavi, kazen je smrtna.

1935 se prične VELIKI TEROR, leta 1936 pa moskovski procesi. Za to obdobje so bile značilne čistke: čiščenje levih in desnih deviacij, s tem se partija krepi. Represija je vse hujša tudi v proizvodnji – vendar pride do padca proizvodnje, ker je prišlo do trajne zmede. Za padec proizvodnje je Stalin obtožil saboterje. Stopnjevanje represije zaokroži reforma GPU, ki se leta 34 reorganizira in postane del ljudskega komisariata za ljudske zadeve in prevzame novo kratico NKVD. Da bi politbiro imel tajno policijo bolj pod nadzorom, ji odvzame del

pristojnosti. Smrtne obsodbe odobri politbiro = vrhovni odbor partije. Od Urala na vzhod in v južnem delu Rusije je polno gulagov (še posebno v Sibiriji – nekaj jih je ob železnici Moskva-Vladivostok, nekaj pa čisto ob Arktičnem robu). Med leti 36 – 38 je bilo aretiranih prek 5 milijonov članov partije od tega je bilo 500 000 usmrčenih brez sodnega procesa. Nikolaj Ježev – obdobje Ježevščine – čas ko vrhovni organi pošiljajo na teren ukaze o izpolnjevanju kvot.

1937 - Politbiro izda **ukaz o aretaciji vseh kulakov** → kar povzroči na milijone žrtev. Vsi ki so imeli potencialni stik s tujino (radioamaterji, esperantisti, filatelisti) so bili obtoženi vohunstva. Zaradi suma vohunstva so iztrebljali Balte, Grke, Nemce, Fince, Japonce... Še vedno poteka proces razkulačenja, čiščenja mest, lov na specialiste, saboterje (pobudnik represije je Stalin).

90% članov partije je aretiranih in deportiranih. NKVD deluje tudi na terenu (izvaja čistke). Hruščev, ki je šef partije v Ukrajini, je dal pobiti ogromno Ukrajincev (kot članov partije – od 200 preživijo 3). Izvolijo nove, mlajše člane, ki so partiji popolnoma pokorni.

Proces razkrinkavanja zarot ima dva cilje:

- Poteka ideološka populistična mobilizacija ljudstva (procesi proti bivšim voditeljem partije, ki so sedaj portretirani v slabi luči)
- Preprosti ljudje dobijo občutek, da so oni nosilci komunizma in pravice.

18. kongres leta 1939 označi konec velike represije.

Do čistk prihaja tudi v kominterni. Likvidirajo poljsko partijo, ki jo kasneje na novo sestavijo. Cilj je sestaviti mlado vojaško birokracijo, ki jo bo Stalin obvladoval.

Boljševiški imperij taborišč - GULAGI.

→ Ideologija: POtrebno je obračunati z zunanjim sovražnikom, ki preti na mejah. Cele armade sovražnikov oblegajo SZ, vskoki vohunov... treba branit svete meje svete države.

Poleti 1940: Rdeča armada zasede Estonijo, Latvijo in Litvo »SZ jih je vzela v svoje nedrje, na njih je posijal žarek socializma«. Šef NKVDja Beili
- potekajo operacije čiščenja priključenega ozemlja. Šef NKVDja Beili

Hitlerjeva propaganda v Ukrajini je bila sprejeta, s planom BARBAROSA pa Hitler izkoristi stanje v Rusiji za napad.

→ Hitler pokoplje samega sebe zaradi prevelikega terorja (sprejeti domač ali tuj teror, to je zdaj vprašanje!)

Po napadu NKVD razdeli Sovjetsko prebivalstvo na 3 dele:

1. rodoljubi: imajo radi domovino in se borijo
2. močvirje: zahrbtni, neopredeljeni
3. defetisti: nasprotniki Sovjetske zveze

V toku 14. dni Stalin prek radijskih valov pozove vse ruske brate in sestre k boju proti Hitlerju (pri tem pozabi na svoje komunistične težnje in pozove narod, k domovinski vojni - Stalin v pozivu proti Hitlerju igra na nacionalistične domoljubne karte, ne na komunistične). Rdeča armada zmagaja.

14. nov. 1989: Prvo priznanje, da je Sovjetska država izvajala pokole in grozljiva dejanja.

Med vojno pa sta bila dva vala deportacij:

(1) V prvem valu deportirajo nemške prebivalce v Sibirijo – 1,2 mio (leto 1941-42),

(2) v drugem valu pa šest narodov (Čečene, Inguše, Tartare, Čerkeze, Balkare in Karačaje 1942/43).

En del v Sibirijo, druge v Kazakstan, Kirgizistan,...(1943-44). Število gulagov še vedno narašča. Zaporniki med vojno ustvarijo ¼ proizvodnje orožja.

Leta 1945 je v gulagih zaprtih že pet in pol milijona ljudi (**5 500 000 !!!**).

1945: teror je najmočnejši, gulagi polni, SZ pa se na zunaj kaže kot nekakšen vzgled - moč rdeče armade. Fantazma tega, kar Rusija izgleda in kaj v resnici je.

Jun. 1947: Vlada zaostri represivne zakone. Vsako oškodovanje lastnine je kaznovano z do 25 let zapora.

1948: V gulagih je preko 500 tisoč jetnic (z otroki). Zraven gulagov pa so še domovi za novorojenčke.

- Uvedejo prepoved poroke s tujimi državljani
- prezidij vrhovnega sovjeta izda odlok o deportacijah iz Ukrajine. Del meseca so delavci morali delati zastonj- drugače deportacija. Tisti, ki tega niso hoteli so bili označeni za parazite Zapirajo tudi družinske člane. 10 % Baltskega in 7% moldavskega prebivalstva je bilo v gulagih.

Na vrhuncu je v koncentracijskih taboriščih okoli 3 mio zapornikov, okoli njih še ok. 3 milijone kolonov (večina vSibiriji in Kazahstanu)

Stalinova paranoja se z leti stopnjuje – pred smrtjo se želi znebiti vseh članov politbiroja in CKja.

"Zarota belih halj" – velika gonja v časopisu Pravda proti zdravnikom, ki naj bi zastrupljali visoke pol. funkcionarje, ki pa jih je v resnici "pospravil" Stalin sam.

konec zločinskih brezbržnosti v partijskih vrstah (iztrebljanje intelektualcev, židov, vojakov, visokih partijskih kadrov,...). Stalin je želel ustanoviti Birobidjan - židovsko republiko ob Amur Darji - v močvirjih, ki bi rešila židovsko vprašanje – poskus je spodletel, le 40 000 ljudi se preseli v Birobidjan. kasneje poskus ustanovitve še ene židovske republike na Krimu – ne uspe!

Pride do obsodb intelektualcev z židovskim poreklom. Obdobje antikomopolitizma in antisemitizma.

Ženo MZZ Molotova pošljejo za 5 let v gulag (ker je bila Židinja) a on še vedno služi Stalinu. Njegovemu tajniku, ženo ubijejo, a tudi ta še naprej služi Stalinu.

Leto 1949 – proces, obsodba in usmrtitev voditeljev Leningrajske partije.

- spor med Stalinom in Titom
- vzpon TROCKISTIČNO-TITOISTIČNIH-SIONISTIČNIH SIL - prične se boj med informbirojem, Stalinom in Titom, a represivni aparat ne bi smel ogroziti politične oligarhije.

Marec 1953: Stalin umre. Spori o Stalinovem nasledstvu. Represivni aparat se ne sme izogniti nadzoru.

Po uspešnih petletkah nastopi v 50ih gospodarska kriza. Ker ni bilo sodne represije lahko govorimo o nekem avtoritarnem policijskem režimu (kajti zdaj so obstajali vsaj zakoni).

Aretacija Berije (šef ČK): zaradi pisanja liberalnih člankov ga obtožijo vohunstva za VB in ga aretirajo.

1954 - 55: Reforma tajne policije, ki spet postane samostojna → Oblikuje se izven ministrstva za notranje zadeve → **KGB**. Novi stalinisti vladajo z istimi metodami, a govorijo o **DESTALINIZACIJI** – voditelj Hruščev, ki je bil stalinist.

Hruščev skliče **XX. kongres KP** (1956). Stalina obtoži za vse kar je šlo narobe. Kriv je kult osebnosti, partija se skuša izogniti odgovornosti.

Začnejo z amnestijami (krajšanje kazni). O gulagih vlada popoln molk. Glavna skrb partije je, da nihče ne začne dvigati prahu. Politični zaporniki so oproščeni, ostane jih od 900 tisoč do 1 milijon

(še v letih 60).

Šestdeseta: Vlada sprejme nov kazenski zakon: Člen 70 pravi, da bo vsaka oseba, ki je vodila propagando zoper sovjetsko oblast (etc) obsojena od 6 mesecev do 7 let in na notranji izgon. KGB ohranja "bližnji nadzor" intelektualcev in verskimi ter nacionalnimi manjšine.

- ustvarijo mit o "dobrodušnem stričku Leninu".

V 1. letu okt. rev. je bilo več smrtnih obsodb, kot prej v carski rusiji...!!!!!!!

Komunizem je ubil od 85 – 100 milijonov ljudi, pretežno svojih ljudi in članov partije

KOMUNIZEM vs. FAŠIZEM

- obe totalitaristični ideologiji
- oba multiubijalska: genocidnost oz. umiranje zaradi svetlih ciljev

Slovenski boljševizem je deloval na podbnih načelih – slo razmere: “osvobodilni boj proti okupatorju – domobranci sodelujejo z okupatorejem, partizansko vodstvo izkoristi priložnost revolucije- že v letih 44-45 se kažejo sledi stalinizma. Vzpostavitev gulaga na Golem otoku.

Komunizem in fašizem se razlikujeta po namenih in ciljih:

Ali obstaja razlika na moralni ravni?

Stalinizem	vs	Fašizem
6 mio Ukrajincev pobije lakota Auschwitzu	vs	6 mio židov pobitih s plinom v Auschwitzu

Komunizem zahteva neko družbeno enakost, fašizem pa prevlado čiste rase – Ubermensch.

Komunizem ima univerzalistično noto ustvariti svetovno revolucijo. Oktobrska revolucija je le začetek. Prevladuje verovanje v ostajanje revolucije. Lenin je računal na Nemčijo (je največja in je v sredini Evrope), ki ima socialdemokratsko gibanje. Leta 1918 Rosa Luksemburg in Liebkecht organizirata novo stranko komunistov (iz katere se razvije Spartakus – partija Nemčije). Rdeča republika na Bavarskem (po Nemčiji se dogajajo manjše revolucije 1919). Madžarska partija po vzoru SZ (april 1919) začne revolucijo. "Boljševiška republika" traja 3 mesece.

Madžarska komunistična oblast organizira “Leninove fronte” – vojaške enote, ki izvajajo represivne ukrepe.

V Berlinu sta Roza Luxsebrg in Karl Liebkecht že decembra objavila program skupine Sparkatus. Ta je nekaj dni pozneje zapustila Neodvisno socialdemokratsko strankoin ustanovila nemško komunistično partijo (KPD), ko se je spojila z drugimi organizacijami. V začetku januarja 1919 so se spartakisti pod vodstvom Karla Liebkechta v berlinu poskušali izvesti vstajo, vendar so jo vojaki na ukaz socialdemokratske vlade zadušili. Oba voditelja sta bila aretirana in usmrčena 15. januarja. Prav tako je bilo na Bavarskem, kjer je 13.4.1919 eden od voditeljev KPD, Levine', stopil na čelo sovjetov, nacionaliziral banke in začel ustanavljati Rdečo armado. To munchensko komuno je 30.4 strlo vojaštvo in Levineju, ki so ga aretirali 13.maja, je sodilo vojno sodišče in ga obsodilo na smrt.

Marec 1919 – ustanovitev 3. INTERNACIONALE

Lenin ustanovi kominterno, **da bi širil proletarsko revolucijo - 3. internacionala v Moskvi.** Deluje kot štab svetovne revolucije – veliko vlogo ima ruska partija.

21 pogojev za vstop v kominterno:

3.pogoj - skoraj v vseh državah Evrope in Amerike prihaja do razrednega boja, komunististi lahko delujejo tudi ilegalno, partija naj ima 2 podobi: javno in tajno.

12.pogoj – partija mora vladati z železno disciplino, stroga centralizacija, avtoriteta vodstva = načela boljševiške partije

13.pogoj – KP mora izvajati čistke, da odstrani sebične in meščanske elemente.

Junij 1921 – v Moskvi kominterna na 3. kongresu sprejme teze o partiji – vsak politični konflikt, ki nastane naj bo izrabljen z izvedbno revolucije.

Leninov model revolucije se uporablja v revolucijah po celem svetu. Vrh internacionale je v Moskvi, kjer se določajo vojaške taktike in skupine boljševikov v drugih državah. Ostale partije so zgolj sekcije za izvajanje politike.

Njene lovke segajo zelo daleč, celo na Kitajsko, kjer komunistična partija priznava vodstvo Rusiji. Na Kitajskem poskusijo z revolucijo v Kantonu, stvar pa ne uspe. Boljševiki zasedejo tudi Mongolijo. Vrh zahteva še večjo disciplino, ki sloni na vojski - *"Oblast je na koncu puškine cevi"*. Model za druge KP je nemška KP, v tajnem delu ustanovi militarni aparat – politične vojaške skupine SA. Partije oblikujejo posebne rdeče oddelke - die Rote Fronte.

Francija: Oborožene skupine. Politika razrednega sovraštva, veliko spopadov, implikacija terorja. Mladi komunisti se šolajo v SZ, v skrivni službi za urjenje v vojaških veščinah.

- Veliko je represije znotraj samih komunistov – izključitev in pravno uničenje opozicije.

!!!!!! Internacionala se vmešava v življenje vsake partije. !!!!!!!!!!!

Togliati: Šef italijanske partije, zvest Moskvi. Proslavi se z gonjo proti Bela Kunu – vodja madžarske KP. Je "najvišji tujec" v internacionali.

Stalin pošilja Hitlerju antifašistične Nemce & obratno.

Tito se povzpne na čelo KP leta 1938, ker sovjeti menijo, da bo poslušen. Postavi ga moskovski GPU.

- tudi intelektualci in umetniki podpirajo delo/teror GPUja.

- 1940: umor Trockega v Mehiki. Stalin se odkriža velikega nasprotnika, lov na trockiste pa se nadaljuje. Morilec je nagrajen in odlikovan, ter kasneje častno pokopan v Moskvi.

Razlika med Gestapom in NKVDjem je v tem, da Gestapo osumljenega ubije takoj, NKVD pa ga ujame, trpinči in ne izda razloga za tako ravnanje. Velja pravilo, da če neka država ni zastopana v gulagih, sploh ne obstaja.

September 1939: Sovjetsko-nemški pakt preseneti vse KP po svetu, ker so se poprej borili proti fašizmu.

1941 - Pride do večjega razsula komunističnih strank, ki pa se znova vzpostavijo, ko Hitler napade SZ. Iz Moskve pride ukaz, naj vse partije začnejo aktiven odpor proti fašistom.

Gverilske akcije. Kombinacija osvobodilne vojne proti okupatorju in državljanske vojne proti meščanstvu ter socialistične revolucije.

Marši smrti

Revolucija v Grčiji

1948 - Tito se ni hotel podrediti Stalinu. Ta ga razglasi za novega Trockega -Titoisti.Potreba po zaostritvi terorja.

1956: Rusi s tanki zatrejo kontrarevolucijo na Madžarskem. Nagy se zateče v Jugoslavijo, a ga ta preda Rusom. Ti ga najprej usmrtijo in šele nato obsodijo. NKVD se angažira tudi v španski državljanski vojni.

Poljska: Vlada splošnega terorja. Poljski sistem je tipična preslikava sovjetskega (nacionalizacija, petletke, boj proti cerkvi, kolektivizacija, centralizacija..) Leta 1953 je ena tretjina odraslega prebivalstva razglašena za sumljive osebe, prihaja do množičnega ovaduštva.

Realni socializem: traja vse do 1981 na Poljskem. Delavski upori (Potdsdam). V osemdesetih deluje sindikat Solidarnost. 1981 je razglašeno vojno stanje, vpeljejo vojaška sodišča. Države V Evrope so sovjetizirane, nasprotniki pa so odstavljani po delih.

Češka: Večstrankarski sistem - obnovljen po vojni, s tem da ima partija večino. Šef češke partije je Gottwald.

Problem je predstavljalo katolištvo in organizacija katoliške cerkve. Pospešujejo pravoslavno vero. Vatikan je za komunizem neizprosen. Postavijo nadzor nad cerkvijo, da bi jo spremenili v orodje ideologije.

(14.11.01)

Posledice terorizma v srednji Evropi:

1949-50: Arhipelag Gulag: sistem bojišč po V Evropi.

Taboriščniki so disciplinirana in poceni delovna sila.

Na Češkem in Slovaškem je v taboriščih ok. 200 tisoč jetnikov -**TNP** (tabori nucene prace = taborišča za prisilno delo). Tiste, katerih način življenja zahteva t.i. "zdravilni ukrep" je potrebno zatreji kakor tudi razredne sovražnike.

Romunija: Pranje možganov. Zapornik muči drugega zapornika. ODCC – organizacija zapornikov s komunističnimi nazori

Obstaja več faz prevzgoje:

1. Zunanje razkrinkanje: lojalnost je potrebno dokazati s priznanjem, z izdajo
2. Notranje razkrinkanje: ovaditi je treba vse, ki so ti pomagali v zapor
3. Moralno javno razkrinkanje: psovati je treba starše, boga, prijatelje..
4. Prevzgoja: prevzgojiti moraš svojega prijatelja v zaporu. Takrat šele postaneš polnopraven član zaporne skupine, član komunizma.

Na tak način avtomat terorja deluje sam od sebe preko t.i. panoptikona.

Izvajajo se prisilne izselitve intelektualcev (zapirajo jih na psihiatrične oddelke), aretacije.

Bolgarija: Zaprejo te brez obtožbe. Tipični za V Evropo so procesi proti komunističnim voditeljem (na podlagi lojalnosti oz. nelojalnosti Moskvi).

Jugoslavija: Tito se upre nasilnemu režimu – TITOIZEM. Njega obsodba poziva k zrušenju Titove države. To je prvič, da se država upre Moskvi - etatizirana oblika spopada. Pojavi se možnost za novo vojno. Jugoslavija na obsodbe odgovarja z osamitvijo informbirojevcev (zvesti Moskvi) na Golem otoku.

- László Raich: Po obsodbi ga mučijo in izsilijo iz njega priznanje, da je Titov agent. S tem obremeni Tita in Jugoslavijo na sodišču, za ta nastop na procesu je bil namerno izbran (potem ga ubijejo).

V ozračju je antisemitizem, antiamerikanizem in antititoizem. Ideološko besnilo se seli tudi na sodišča. Moskva zahteva popolno podrejenost, da se primer Tita ne bi ponovil. Preko **satelizacije** držav pride do razširitve sovjetskega imperija. Ves čas pa se proizvajajo grešne kozle (priznavajo napake, ki jih je storila Sovjetska vlada). Teror poteka tudi znotraj vodilnih slojev - nikoli niso vedeli, kdaj bo kdo spoznan za titoista. Podrejenost potrebam SZ (Tabor miru, kot se imenujejo) je popolna. Ves čas pa se pripravljajo na novo vojno proti ameriškemu imperializmu. Paranoja pred agresijo Amerike, železna disciplina, teror, nujna žrtvovanja za komunistično domovino – teoretika trupel → vlada terorja, povečevanje vojaškega proračuna (ki se posedmeri od konca vojne). Režim je pripravljen na zasedbo Z Evrope. Na delu je medijska kampanija o skorajšnjem začetku vojne.

1968: Nevarnost, da se Češkoslovaška izloči iz tabora in gre v smeri demokracije (se priključi zahodu) - t.i. "Praška pomlad".

20-21 avgust: Operacija Donava. V ČS vdre 27 divizij, pol milijona vojakov iz vseh držav vzhodnega bloka. Zatrejo češko pomlad. Uprejo se študenti, iz protesta jih veliko zažge same sebe.

1969 marec: Nove demonstracije. Na svetovnem prvenstvu v hokeju Čehi premagajo Rusi. Začne se prava represija. Večini ljudi prepovejo opravljanje poklica in javno življenje (profesorji in pisatelji npr. čistijo ulice). Otroci ne smejo nadaljevati šolanja. Nastopi stroga cenzura, politična policija ima najširše kompetence. Veliko je tajne policije.

ROMUNIJA: Czevczescu izvaja najhujši režim – prepovedi gibanja, pretepanja, umori, zapiranje v psihiatrične ustanove.

► KITAJSKA ◀

Neposrednih žrtev komunizma (brez sojenja, sodišč in taborišč) je od 6 do 10 milijonov ljudi. Nekaj 10 milijonov pa je bilo zaprtih v kaznilniškem sistemu. Umre jih 20 milijonov. K temu prištejemo še od 20 do 40 milijonov neposrednih žrtev lakote, ki nastopi zaradi napačno vodene politike režima (odvečne smrti). Zaradi terorja umre okoli 100 milijonov ljudi. Okoli 1000 ljudi umre, ko so jih na ulici povozili tanki. Takrat Zahodni svet prekine odnose s Kitajsko.

. Zanimiva paralela za tako nasilje je tudi **tradicija**. *Konfucianstvo zahteva realistično držo, nasprotje pa je taoizem, katerega jedro je iracionalno*. V ospredju je bog Mitra (predhodnih Buddhe), ki govori o svojem prihodu in katastrofi starega sveta. V tem pogledu se pokrivata komunistična ideologija in tradicija. Verniki so izbranci, ki bogu pomagajo uresničiti prerokbo. Temelj etike in morale pa je spoštovanje družinske povezanosti. verniki zato pretrgajo vse dotedanje vezi in kakor v taoizmu tudi v komunizmu sekta postane družina, posameznika podredi svojim zahtevam. Tisti, ki so zunaj tega, bodo obsojeni na smrt (na svetu ali izven njega).

- Niz apokaliptičnih mesijanskih sekt, ki zahtevajo ubijanje ljudi (da dosežeš dharmo), umor je dejanje sočutja, ki osvobaja duha, kraja pa približuje enakost (nacionalizacija). Samomor je pojmovan kot zavidanja vredna sreča, po logiki: strašnejša kot je smrt, večja je nagrada..

1927-1947: Obdobje državljanske vojne, nacionalisti nasproti komunistom. (1934-35 dolgi pohod - 10000km, od 100 000 jih preživi 30 000) iz JV v Jenan, kjer je ustanovljena 1. kit. komunistična država) - premirje v 2. sv. vojni

- Maščevalni kanibalizem, kasarniški komunizem (sodišča, ustrelitve, dogma podrejanja intelektualca politiki). Za 2 meseca Mao razglasi možnost izražanja kritike. Metoda Cheng Feng: vsakdo mora vse vedeti o zasebnih mislih drugega. S tem vzpostavi stalni nadzor.

- **Revolucija se začne na vasi, šele potem prodira v mesta.** Mao umetno polarizira kmete, kjer je prej veljala egalitarnost. Ločijo jih v kategorije (na nevarne in nenevarne). Za nadzor kmetov skrbi cela armada policistov. Vzpodbuja se *sistem vzajemnega nadzorstva*. Tudi prebivalstvo razdelijo v kategorije (aktiviste, kmete, zaostale, tiste ki podpirajo posestnike).

Agrarne reforme: izvajajo se na mitingih:

- Miting zagrenjenosti, miting boja → nasprotniki partije priznavajo svoje napake, potem jih ubijejo.

V letih 1950/51: Mao sproži gonjo antirevolucionarnih elementov: proti korupciji, razmetavanju, birokratizmu. Kasneje najde še nove elemente: podkupnine, goljufije, utaja davkov, izdaja državnih skrivnosti, korupcija.

V zgodnjih 50: Gibanje za miselno reformo: naperjeno proti intelektualcem. Na sestankih "preroditve in podreditve" intelektualci priznavajo napake in prekinejo svoje stare vezi, ameriško miselnost, ubiti morajo starega človeka v sebi.

V letu 1957 mao nakaže liberalnost, razglasi gibanje *100 cvetic*. Iz ljudi izvabi spontana priznanja, potem jih ubije.

Rek velikega krmarja (Mao): "Ne pozabite na razredni boj".

Mao razdeli kitajsko družbo na Rdeče in Črne kategorije:

- I. **Rdeči:** delavci, revni kmetje, partijski kadri, vojaki, revolucionarni mučenci.
- II. **Črni:** veleposestniki, bogati kmetje, kontrarevolucionarji, desničarji.
- III. **Nevtralna kategorija:** intelektualci in kapitalisti, *ki pa se nagibajo k črnim*.

Obremenitve so širili, zato sovražnikov nikoli ne zmanjka, če je bilo treba so čistili lastne vrste. **Huda lakota v letih 1959-61**, ko na zahodu vlada mit o "Skodelici riža", za katero je odgovoren Mao zaradi svoje ekonomske nesposobnosti in komunistične oholosti.

Pride do popolne kolektivizacije.

Zgodba o "**Velikem skoku**": ustanovljajo ljudske komune. Združuje se na 10tisoče družin. Ni privatne lastnine, vse je skupno. S tem pospešijo industrijsko proizvodnjo, kmečke komune pa postanejo industrijske enote.

Pomembna je bila samozadostnost vsake komune. Preko teh kmečkih plavžev se je industrializirala Kitajska. Ljudje so garali, v dveh letih naj bi s skokom dosegli nivo Velike Britanije. Komune so med seboj tekmovali. Privatne zemlje ni bilo več, ukinejo tudi pravico, da lahko zapustiš svojo službo in greš delat drugam.

Prerejali so bankete, kjer so porabili zaloge iz skladišč. Zaradi plavžev pa je padla produkcija žita. Razredna solidarnost v naravi (*žito dobro uspeva z drugimi kulturami*). Veljala je stroga vojaška disciplina in delo po ukazu.

- Razvijejo nove oblike biološkega in rastlinskega razvoja.
- Katastrofe na podeželju: kmetijstvo ohromi zaradi ekonomskega delirija in politike laži, ker je vodstvo videlo, da dela narobe a je vseeno vztrajalo.
- Zaradi strahotne lakote se pojavi kanibalizem. Nastane "**črni trg otrok**", ki so jih družine menjavale med seboj in jih pojedli za preživetje.
- -Uvedba "**čiste juhe**", brez riža in mesa. Strokovnjaki so razglasili, da "*Kitajci ne rabijo maščob in proteinov*" - znanstveno dognanje.
- Pokrajine radikalnih maoistov so imele višjo stopnjo umrljivosti. Mao je trdil, da kmetje žito pridelajo, a ga skrivajo (sum o privatizaciji). Nobena družina ni smela imeti posode, da bi se sami hranili, obstajale so ljudske kuhinje.
- Prepovedali so kurjenje v hišah (ker so kurivo rabili v industriji)
- Utopija v politiki. Te ekscese uporablja policija, ki izvaja teror. Oblasti prepovejo pogrebe, ker bi se iz večje skupine ljudi lahko razvile demonstracije. Za kompenzacijo nore politike "Velikega skoka" je bilo potrebnih 30 let.

Taborišča **Lao Gai**: t.i. skriti gulagi.

Glavna internacijska mesta so bila skrita pod imeni običajnih firm. *Lao Gai je bilo 1000 delavskih taborišč in več zaporov*. Ključni element je bila **prevzgoja**. Do srede 70 let je bilo v njih zaprtih ok. **50 milijonov** zapornikov.

Vloga preobrazbe: zapor ni kazen, temveč priložnost poboljšanja človeka. Vrednote, ki jih mora zapornik privzeti so *komunizem, socializem, diktatura ljudstva, maoizem, leninizem in marksizem*. **Zapornik = učenec**. Človek se mora očistiti, se pokesati, pri vsakem so naši reakcionarne ideje. Kaznjenca je preba pretvoriti v delavca, v kolešček, ki deluje v tej veliki stvari. Partija je bila oče in mati, ki mora jetnika (otroka) naučiti nove vzgoje. Govorili so z gesli, hodili so s sklonjeno glavo. Reagirali so kot avtomati.

!!!!!!! Kriv si bil, ker si bil aretiran. Če si se uprl, si se uprl direktno maovi revoluciji!!!!
Obstajale so tudi skrinjice za ovadbe.

Kulturna revolucija

V Mao vidijo uresničitev egalitarnih sanj in predvsem študentje propagirajo maovo ideologijo na zahodu. Mao odstopi s položaja predsednika, v rokah pa ohrani nadzor nad vojsko.

16. maj 1966: Skupina za kulturno revolucijo nadomešča centralni komite in politbiro partije, ter prevzame konkretno oblast. Ubitih je od 1 do 3 milijone ljudi.

Kulturno revolucijo razdelimo na tri obdobja:

1. **1966-67**: Nasilje nad intelektualci in političnimi kadri - znotraj partije pa nad tistimi, ki niso na strani radikalcev.
2. **1967-68**: Frakcijski spopadi. "Rdeča pest" (študentje), znotraj katere tudi pride do spopadov. Bolj radikalni elementi skušajo nadvladati manj radikalne.
3. **1968-69**: Armada prevzame oblast. Pridobitve kulturne revolucije se poskusijo institucionalizirati.

Mao oslavljen, hotel je znova pridobiti absolutno oblast. Išče čistilno sredstvo za leta miru, hoče znova uvesti strogo disciplino. Iz partije želi narediti predstavo za mlade (mati). Ob konfliktu vrednot nadjazovsko vlogo prevzame partija pri vsakem posamezniku. Mao hoče novo revolucijo.

Upor v kulturno revolucijo junija 1966 sproži asistentka za filozofijo na pekinški univerzi, ko na radiu prebere letak Daci bao (lepak proti intelektualcem in profesorjem – antinacionalisti

Maoizem je bila rdeča knjižica. Ponavljanje vsebine, ki je povzetek tisočeri delov marksizma. Rdeča knjižica so v glavnem parole: "Človek ima zmeraj razlog, da se upira"... Policija sodeluje z rdečo gardo. Prepovedano je izreči besedo intelektualec brez pridevnika "smrdljivi".

Čas brez zakonov – velja ljudska racionalna zakonodaja → linč.

Mao: *Kapitalisti so koža, intelektualci pa dlake. Ko kože ni več tudi dlake izginejo.*

Univerza ni več za oblikovanje strokovnjakov ampak rdečih. Uveljavi se gonja proti štirim starinam: **Stare ideje, stare šege, navade in vrednote**. Sprejmejo ukrep, po katerem se

ustavi ves pouk, da bi spodbudili mobilizacijo med rdeče gardiste. Ti so popolnoma zaščiteni, legalno je tudi če nekoga ubijejo. Represija je znova povečana. Če je oče umrl pred iztekom kazni (ki je kolektivna) mora drugo odsedeti sin ali hči. Kazen je kolektivna. Težava kit. revolucionarjev je večznačnost MAORE- rdeče knjižice. Vsak si jo je interpretiral zase. To je vzrok II. faze, ko pride do frakcijskih bojov med rdeči gardisti. Vsako obtožbo se je dalo tudi ovreči (z maovo knjižico in njenimi načeli - recimo krajo). Vladal je pravi apartheid (črne kategorije). Spopadi so se stopnjevali. Prišlo je do prave drž. vojne (1967/68). Pomembna je razredna dediščina. Pride do vojne vseh proti vsem. Študentje zahtevajo oblast, delavci plačilo. Armada gre v napad (nasilje rešuje vse), prevzame oblast. Grati nov tip post revolucionarne oblasti. Vpelje načelo 3 elementi v enem:

- zavezništvo med delom Rdečih gardistov
- med delom nekdanjim predstavnikom partije
- med delom armade radikalnim frakcijam rdečim gardistom.

1968: Razpust rdečegardistov zaradi prevelike represije, ki so poslani v najbolj oddaljeno podeželje. Ogromno je pokmetenih. Zločini pa se še vedno nadaljujejo. Ta obrat pomeni vrnitev države - monopol legitimne oblasti in legalnega nasilja. Uvajajo se uradne javne usmrčitve (izvajajo se tudi danes).

70 leta: Nenehne zarote na vrhu, družbeni molk. Oblast prevzame "banda štirih" (Maova žena s sodelavci). Mao umre leta 1976. → protiudar Deng Xao Pinga.

Deng Xiao Ping začne spočasnim procesom normalizacije (po 1976). Še vedno hlinijo lojalnost Mau. Pojavljajo pa se zidovi demokracije. Vsak ima svoj "Daci bao". Treba je zavreči marksizem, ker vodi do totalitarizma.

Oblastna samovolja vlada še naprej, je pa malo manj strahu. Pokmeteni študentje se vrnejo v mesta, število zapornikov pa se manjša (ok. 5 milijonov). V času Denga še vedno ne moremo govoriti o pravni državi. Zakonik ima še vedno zakone iz preteklosti.

Obnovljena sodišča za obtožence, ne moremo pa govoriti o pravi pravni državi.

1989: Trg Nebeškega miru: upor, ubitih je nekaj tisoč ljudi.

Izvajajo se represijo nad družinami iz katerih izhajajo t.i. uporniški študentje. Kitajska še vedno ni prekinila tragične zgodovine z Maom.

TIBET

Šlo je za genocid na strehi sveta. Kitajska kultura preziranja "zaostalih ljudi". Organizirajo ljudske kuhinje, zemljo kolektivizirajo, pospešijo kitajski kolonializem. Kitajci naj bi postali dominantni prebivalci. Spravijo se nad menihe (teološki intelektualce). Zanje organizirajo bojna zasedanja. Veliko templjev je uničenih. Vsake toliko pride do vstaj, a jih zatrejo (v eni izmed teh pobegne tudi Dalajlama). Pride do kulturnega in fizičnega genocida Tibetancev; sicer prihaja do liberalizacije na ekonomskem področju, a...

SEVERNA KOREJA – zadnja meja hladne vojne (39. vzporednik)

9.sept.1948: Ustanovitev ljudske republike. Načelo ideološke enotnosti. Zaprtost pred vplivi zunanjega sveta, znotraj pa vlada načelo "**Dzhu che**": *Ideja o samozaverovanosti vase, v posest resnice, ki jo imaš, v obvladovanje samega sebe in neodvisnost oz. samozadostnost države.* To pomeni komunizacijo prebivalstva, nasilje, agrarna reforma in kolektivizacija. Prebivalstvo je potrebno prepojit s to ideologijo, na čelu vsega pa je partija.

- Pride do skorajšnje združitve obeh Korej in uničenje ameriških marionet v Seulu.
- Kim il Sung sili Stalina, da mu dovoli intervencijo na jugu in s tem širi komunizem. Leta 1950 dobi zeleno luč (→ vojna, poseg ZDA pod pretvezo ZN).

Sistem temelji na terorju: od 22 članov 1. partije jih je 17 usmrčenih; leta 1997 je javno usmrčenih 18 partijskih funkcionarjev.

- Sodniki in odvetniki dobivajo ukaze od partije

- Pojavi se cel sistem taborišč in zaporov, ki se delijo na 5 kategorij:

1. Službe pomoči: prehodni zapori, kjer osumljenci čakajo na proces.
2. Centri za preporod: izvaja se prisilnodelo. Vsako mesto ima svoj center.
3. Taborišča za prisilno delo (ki so množičnejša)
4. Cone za deportacijo: kamor zapirajo nezanesljive osebe oz. družinske člane prebežnikov z juga.
5. Cone posebne diktature: Za politične jetnike, od tu ni vrnitve

Sistem popolnega nadzora nad prebivalstvom omogoči t.i. "budnost". Tudi tu morajo kazni za umrlega odsedeti sorodniki, kazni pa se prenaša za tri kolena nazaj. Taborišča so tudi za otroke. Zjutraj so v šolah, kjer se učijo o Kimil Sungu, potem pa pobirajo kamne in plevel.

-Jetniki opravljajo dela kot so "žive tarče" za usposabljanje, dela na izpostavljenih obratih (sevanje). Ogromno je mučenja in spolnega nasilja.

Umre 1,5 mil ljudi od 20 mil.ljudi. Obstaja 10 partijskih načel za uresničevanje enotnosti. - posebni biroji, za socialno varnost, odbor za cenzuro, itd... Nadzor poteka 24 ur na dan, enkrat tedensko pa so izvajali "tečaj indoktrinacije" in samoocenjevanja. Vsak se mora enkrat na teden obdolžiti političnega prestopka.

Mediji so samo S. Korejski, ljudstvo poučujejo v smislu idej dzhu che. Propaganda je uspešna, deluje na dveh oseh:

1. klasična marksistično-leninistična revolucijonarna. **Potrebno je ohranjati budnost**
2. ljudsko tradicionalna: uporaba mitoloških prijemov. **Vsi bogovi sodelujejo z voditeljem.**

Leta 1953 je podpisan sporazum med S in J Korejo – demarkacijska četa.

Prebivalstvo je razdeljeno na 51 kategorij, ki jih v osemdesetih letih reducirajo na 3:

1. Osrednji razred (zvesti)
2. Neodločen razred (močvirje)
3. Sovražen razred (tisti, ki so proti in do katerih se izvaja apartheid, ¼ prebivalstva)

Ta sistem je bil bolj tog od kastnega.

- Posebna taborišča uvedejo za umsko prizadete in pritlikavce, ki jih sterilizirajo (zakonsko določeno, da morajo izumreti).
- Nadzor vzpostavijo tudi nad predstavništvi, ambasadami.
- Pride do hude lakote v S Koreji. Vzrok je centralno plansko gospodarstvo (prispevki na TV, kako se kot obrok pripravi trava).
- Armada je bila sicer dobro preskrbljena, 1 mio. vojakov (menda celo jedrsko orožje)

VIETNAM

Načrt za uresničenje bratske in egalitarne družbe. Zapore spremenijo v centre za prevzgojo. Voditelj komunistične partije je »striček« Ho Shi Ming. Po letu 45 se vpelje vojni komunizem, pojavijo se sovjeti. Iz Hanoja pošiljajo na jug naprave za mučenje. Oblikujejo se posebni odbori za izločanje izdajalcev (pobijanje Trockistov)

- Agrarna reforma: partija želi krepiti zveze z revnimi kmeti. Oblast podpira nasilje. Obtoženi je moral krivdo priznati, ker se partija ne more zmotiti.

- Nauk o sovraštvu: **Razredno** in **sovrastvo proti tujcem**. Kmetje primejo za orožje šele ko so prepričani v sovraštvo proti sovražnikom.

1975: Osvoboditev in umik Američanov. Poteka postopek prevzgoje južnih vojakov, ki so bili v stiku z Američani. Vietnamski komunizem, ki "premaga" ameriški liberalizem. Situacija je podobna Kitajski (do danes se ni mnogo spremenilo). Ekonomska liberalizacija v 90ih. Podobno velja za Laos.

KAMBODŽA – HARDCORE KUMUNIZEM

Kolektivizacija zemlje, zbris vseh razrednih razlik, ni bilo trgovcev, posestnikov, intelektualcev... Odpravijo nasprotje med vasjo in mestom - uničujejo mesta.

70-75 – drž. vojna,.

Med 1975 -79 so tri leta in osem mesecev oblasti Rdečih kmerov. Po odhodu američanov leta 1975 se začnejo velike deportacije prebivalstva. Izpraznejo Phnom-Pehn (3 mio), ostane jih 10 tisoč. En milijon pa jih pobijejo. Phnom.Phen imenujejo "kurba na Mekongu". Polovica kamboškega prebivalstva je na cestah, vse deportirajo. Uniči se ves denar, osebni dokumenti, knjige so predelane v papir za cigarete.

→ Vsi sloji so pokmeteni in proletarizirani.

Kmerska partija loči državo na dve kategoriji

1. **Sedemdeset**: prebivalstvo, ki so bili od vstaje pod oblastjo kmerov -staroselci, privilegirani.
2. **Petinsedemdeset**, vključeni po 17. aprilu : novo ljudstvo.

Oblast spodbuja prepad med njima.

Čas največjih pokolov in čistk. Pobita je polovica prebivalstva (kar proporcionalno ni uspelo še nikomur – bravo Pol Pot...). Oblastna paranoja se zgleduje po najhujših stalinskih izgredih.

CK je center, hitro izobrazí kadre. Pozove k boju proti razrednemu sovražniku, predvsem v lastnih vrstah. Likvidirajo večino menihov, pobijejo fotoreporterje (ker niso bili v skladu z revolucionarno miselnostjo). Intelektualci se morajo odreči stroki, knjigam in očalom ter se podrediti režimu.

Izvaja se ekstremni nacionalizem. Manjšine iztrebijo (Chami), razselijo njihove vasi. Ženskam prepovejo tradicionalni sarong in dolge lase.

Otroke vzgajajo v sadistične zverine - v orodja partije (tudi mlada dekleta).

Partija sama je imela zaslon - na ven je bila **Angkar** (javna revolucionarna organizacija), sicer pa je bila tajna. Imela je popoln nadzor kompletnega dneva in početja. Smrt je bila nekaj vsakdanjega, zaničevanje smrti je bilo popolno. V taboriščih so ljudje imeli položaj sužnja.

INSTITUCIJ NI, ANGKAR ODLOČA O VSEM!

- ukinejo šole, svobodno gibanje, trg, zdravila, vero in pisanje
- strogi predpisi oblačenja: črna obleka, zapeta do vratu. Obnašati so se morali kakor popolnoma brezčustveni, brez tožb, brez joka. Slepó si moral ubogati, poslušati, kritizirati sebe in ovajati druge.

1976: Ustava kot prvo pravico državljana predpostavlja delo, tiste, ki ubogajo čaka bleščeča prihodnost.

1977-80: Prva štiriletka. Vasi so tekmovalé med seboj, ukinjen je počitek.

Nastopi huda lakota. Mistika riža, ki pa ga ni več na krožniku.

Izenačujejo proizvodnjo in vojsko. Ponesrečene na delu so ustrelili (če nisi sposoben za delo si kriv, ker Angkor nima del. sile). Jedli so mrtve – nekrofilični kanibalizem.

Pretrganje vseh družinskih vezi s strani režima. Moža usmrtijo, če oklofuta ženo. Otroci ovadijo starše, če so jih pretepli... Tako so jih posredno vezali na Angkar. Celotno življenje je popolnoma javno.

1976: Sekretar Polpot na volitvah nastopi kot delavec na plantaži kavčukovca. O njem se ni vedelo ničesar. Pustil ni niti nobenega uradnega portreta. Bil je anonimnež znotraj anonimne organizacije. Vodja in partija sta bila anonimna, ljudstvo pa javno. → v senci je lažje izvajati oblast.

Umori so metoda vladanja. Smrt kot nekaj običajnega je pomenila truplo, ki izginja. Policije ni bilo. Funkcionirala je armada (sestavljena iz mnogo otrok, ki so ovajali).

- Vse kar ni izrecno dovoljeno je prepovedano (v demokraciji je dovoljeno vse kar ni izrecno prepovedano). Smrtna kazen je bila določena za spolne odnose zunaj zakona ali za vrček piva.
- Demokratična Kampučija ni imela zaporov. Poziv v zapor je bil poziv na študijsko predavanje. Zaporniki so umrli, preden so zadosti priznali, gnojenje zemlje s trupli.

VZROKI??

Kamboška zgodovina: Budizem - zavračanje posvetnih stvari, svet je meja, iluzija.

Mednarodni komunizem: Tudi Kitajci so na strani Polpota in khmerov.

Spodbujanje nacionalizma: zmes skrajnega dolorizma (svetobolje), skrajne prevzetnosti (mi in svet) in triumfalizma. Paranoično nezaupanje, megalomanstvo, osamljenost.

Budizem: usmerjen *antiindividualistično*. Zatrete moraš svoj Jaz, vedno si v tranziciji, v prehodu iz enega v drugo življenje. Od tod tudi fatalizem budistov. Khmeri so izhajali iz te tradicije. Veliko kadrov je študiralo v tujini. Tisti, ki so se vrnilo so končali pri čiščenju javnih stranišč.

1975: 4 letno obdobje "očetov in mater". Vojni poveljniki (ki so čistili ljudstvo) so bili dedje. Med khmeri je vladalo sovraštvo do kozmopolitskega Phnom-Phena, za katerega so trdili, da je CIA vanj namestila prostitucijo, kazinoje in druga sredstva, ki so vzpodbujala uživaštvo. To leto so razglasili za leto nič, podobno kot Maoistična ali pa francoska revolucija: "Na bele liste pišemo najlepše pesmi" (na ljudi). Treba je bilo sežgati vse knjige in osebne dokumente. Ljudje so na novo brez vsake preteklosti. Pouk je bil popolnoma ukinjen. Zadostovali so kratki kurzi branja in pisanja ter prepevanja revolucionarnih pesmi, učili pa so jih polpismeni kadri. *Pomembna je predvsem praksa.*

V režimu rdečih khmerov imajo otroci oblast. Visoki vojaški poveljniki (pri 15 letih). Otroški zdravniki (od 9-13 let). Vladala je t.i. otroška diktatura, ker je bilo otroke najlažje vzgajati v kultu sovražstva – ubogajo brez upora, so brez madeža.

Godi se genocid, ki celo druge komunistične režime odmakne od Polpota. Kamboški komunizem so imenovali rdeči fašizem. Večina voditeljev rdečih khmerov je študiralo v Franciji in so bili tudi člani KP Francije. Vzor za Polpota je bila francoska revolucija in Robespierre.

Gre za 100% vojni komunizem (kot ga je vzpostavil tudi Lenin tri leta po oktobrski revoluciji). Takšni komunizmi obstajajo v okviru oboroženega boja. Vsak od teh režimov se legitimira z utopijo. Veliki skok kot vzor celemu svetu. Človeka skušajo spremeniti v avtomat, odgovarjati se je moralo s parolami (*Iz vode raste riž, z rižem se vojsujemo; Ena roka drži motiko, druga tolče sovražnika*).

- **Politicid**: genocid na politični osnovi, za vse sovražnike režima
- **Sociocid**: Meščanstvo je posebna rasa, družbena skupina, ki je že po naravizločinska. Zlo pa se - prenaša iz roda v rod.
- Skrajna ideologizacija in voluntarizem. Razkol na "oni in mi", na Kitajskem pa prepričujejo, da si ti nosilec, ti komunist.
- Ni bilo nobenega formalnega sklicevanja na pravosodje. Toje bil komunizem brez alternativ, brez opozicije.

Pol Pot kot genij, univerzalni, bog na zemlji...

KUBA

1957: Castro v Sierrri v intervjuju za *New York Times*: "Oblast me ne zanima,..."

8. jan. 1959: Castro z Barbudi zmagoslavno vkoraka v Havano. Čez en mesec postane predsednik vlade.

Razveljavi projekt o razpisu svobodnih volitev. Suspendira ustavo iz leta 40. Vlada z dekreti brez ustave (15 let).

1976: Nova kubanska ustava (prepisana ustava SZ) na podlagi katere nastane cel kup zakonov. Izvede se tudi agrarna reforma, kolektivizacija, ukinjena je pravica do stavke in svobodnega združevanja, svobodne veroizpovedi, prepovedan je vpis na univerzo in delo v državni upravi za tiste, ki izražajo svojo vero.

Lider maximo: "*V revoluciji je vse, zunaj nje nič*".

Castro se tudi sklicuje na francosko revolucijo (Castro=Robespierre).

CHE GUEVARA: Po revoluciji postane državni tožilec in poskrbi za nekdanje tovariše, ki so postali demokrati. Postane tudi direktor centralne banke (ki jo hitro spravi v bankrot) in minister za industrijo. Pristaš uvajanja sovjatskega modela na Kubi – nedelje prostovoljnega dela.

Postavlja taborišča: **Guanaca** - prvo taborišče za prisilno delo. Začne z idejo izvoza kubanske revolucije v Latinsko Ameriko. Ko Cheguevara odide v Bolivijo, s svojo skupino revolucionarjev poskuša dvigniti kmete. Ta potujoča gverila pa ni uspešna, za petami imajo CIO, V spopadu Cheguevara izgubi življenje leta 1967.

Castro vodi svojo revolucijo naprej in sproži niz procesov po Moskovskem vzoru – pritisk nad sodniki. Barbudi se v 60ih uprejo prisilni kolektivizaciji in diktaturi - opozicija. Proti njim pošlje tanke in artilerijo.

Ukine delitev zakonodajna/sodna/izvršna oblast.
Univerza in sodstvo nista več neodvisna.

Rdeči gestapo: varnostno obveščevalna služba, t.i. oddelek za državno varnost (DSE), ki postane vseprisoten, nadzoruje tudi taborišča (gopsodarska dejavnost) - ogromno je ovaduhov, "oči". Za vsakega Kubanca hočejo ustvariti dosje.

Pobitih je ogromno potencialnih sovražnikov, te pa določi partija. Bilanca 60ih: 10 000 pobitih, 30000 v taboriščih.

- **Kolektivna odgovornost** (tudi sorodniki so kaznovani -otroci se npr. ne morejo vpisati na univerzo).

- **Tropska varianta gulaga**: Politični zaporniki so enačeni s kriminalci. Veliko je tudi žensk. Prostitutke, zločinke in politične zapornice so zaprte skupaj.

- **Odbori za obrambo revolucije (1960)** Imeli so rajonske odbore in odbore na nivoju blokov oz. hiš (quadre).

- reolucionarne reakcije množice: *linč, javna zasramovanja*. Pretrgane so vse običajne vezi kubanske družbe nad katero visi socialna država. Prepove se izostajanje z dela. Zakon o predkazenski dejavnost **(1987)** omogoča oblastem aretacijo vsakega pod kakršnokoli pretvezo. Kaznovana je vsaka antirevolucionarna misel. Družba je militarizirana. Veliko je pobegov (helikoptersko bombardiranje bark), obromno jih umre na morju – »*voliti z vesli*«

- EXODUS: 20% prebivalstva je še danes v izgnanstvu zaradi pobegov.

- Revolucionarje so izvažali tudi v Nikaragvo in Mozambik. 100 000Kubancev je izkusilo zapore, od 15 do 17 tisoč oseb so pobili.

- dobra propaganda je podlaga za »uspešnost« režima

SREDNJA AMERIKA

Nikaragva: Totalitarni projekt se podre sam vase.

70 leta: Diktator **Somoza**, ki ga podpira Amerika vs. **sandisti** (podpira Kuba)

Pride do spopadov med njegovo gardo in sandisti (General Sandino). Poteka državljanska vojna, ki ji sledi prodor v Malago in izgon Somoze → nevarnost ekspanzije revolucije. Vodja sandistov Ortega razglasi obsedeno stanje. Volitev ni. Amerika financira vse nasprotnike revolucije - t.i. kontrasi, ki vdirajo in poskušajo destabilizirati situacijo. Ortega še poostri ukrepe (enako kot na Kubi). Pripeljejo kubanske in vzhodnonemške strokovnjake za represijo.

Deluje po kubanskem zgledu (mnoge oblastne ideološke organizacije). Vsaka četrt ima svoj odbor za obrambo sandinizma. Nadzor nad prebivalstvom, opozicije ni. Sandinisti zasedejo družbeno politični prostor. Ker je režim totalitaren izbruhnejo upori (predvsem indijanci). Politični etnocid - razselijo indijance po vsej državi. Tiste, ki jih ne izselijo se prisilno asimilirajo.

Volitve (za novo legitimnost) februarja 1990: Do njih pride zaradi notranjih sporov. Komunisti se na demokratičen način sami odpovejo oblasti, pride do miroljubne politične spremembe. Komunizem ni vztrajal do konca pri logiki terorja. To je unikum v zgodovini komunizma.

Peru: *Sendero Luminoso* (svetla pot) je velika oborožena maoistična skupina. Študentje v šestdesetih letih in aktivist Abimael Guzman (profesor filozofije). Marks, Lenin, Mao in

Guzman naj bi bili štirje meči marksizma in komunizma. Izhajajo predvsem iz revščine. To gibanje še danes obstaja. Guzman napove, da bo zmaga revolucije zahtevala najmanj milijon mrtvih. Nastavljajo bombe po mestih, rušijo državno infrastrukturo. Izvajajo eksekucije agentov birokratske države. Napadejo Limo in Cuszcho. Zavzamejo nekaj ozemlja (uvajajo nove moralne norme, ljudski zbori, 5 komisarjev, računajo na barakarska naselja). Pomoč ZDA perujskemu režimu. Demokracija je sedaj tam nestabilna.

Afrokomunizem

Lenin: Pot v Pariz gre skozi Alžir.

V Afriki so meje umetno načrtane. SZ čuti do Afrike neko bratsko dolžnost - rdeči imperializem. Blizu jim je bila ideologija enostrankarstva. Moskva je nekaterim državam nalepila etikete, da so komunistične partije, ki posnemajo revolucionarni model: Angola - partija dela, Mozambik, Kongo (fr. del), Etiopija, Alžirija, Benin,... države, ki prakticirajo boljševiško matrico, gredo v smeri prisilne kolektivizacije, povaščevanja. Režimi izrabljajo lakoto za pridobitev upornih in indiferentnih plemen.

Etiopija: 1974: Vojska napravi državni udar in se odloči za pot v socializem. Nastopi sovjetizacija države - nacionaliziranje bank, privatne lastnine, oblikuje se Partija delavcev - dedinja oktobrske revolucije. Delavcev je manj kot eno četrtno, vse ostalo so vojaki. Naskočijo sovražni režim -imperializem, fevdalizem in birokratski imperializem. Začne se rdeči teror v Addis Abbebi. Etiopija dobi pomoč SZ, da bi bil teror pravi sodelujejo celo SZ strokovnjaki. Družine obsojencev plačujejo stroške usmrtitve. Cenejša od krogle je bila vrvice. Eskadroni smrti - totalna vojna in klavnica. Lakota pobere **2-3 milijone** (t.i. prehransko orožje). Režim jih prisilno premešča iz upornih območij na območja, ki jih lahko nadzoruje partijsko planiranje podeželja. Nova prebivališča za kmete, da bodo lažje gradili pot v socializem. Z izgradnjo kolhozov in sovhozov kmetijstvo propade. Politika se materializira na terenu - pospešen prehod iz fevdalizma v socializem, brez vmesne stopnje kapitalizma. Nasprotniki so pobiti, imeli so dnevne racije. Metali so jih z letal ali dušili s kompresijo.

Angola: Leta 1975 se konča državljanska vojna - s pomočjo kubanske vojske, pridejo tudi sovjetski inštruktorji. Frontna organizacija boljševiškega tipa, partija dela.

Mozambik: Antiimperialistični boj, ki preide v revolucionarno idejo novega človeka. Po zmagi pride do sovjetizacije, taborišč...

Afrika podoživi podobno kalvarijo po propadu komunizma v 90 letih.

Afganistan

Od nekdanj predmet zanimanja carske Rusije in SZ zaradi strateškega položaja, da bi dobila dostop do toplega morja (+ naftne poti).

Antikolonialni boj proti Angležem. Islamsko vero naj bi izkoristili za komunistično revolucijo in tako obe ideologiji pospravili v isti žep. Obstajala je tajna stranka komunistov (ki se imenuje "demokratična"). Komunisti so bili razbiti na dve frakciji, tekmovali sta katera bo bolj pravoverna.

Ljudstvo -Kalk

Prapor - Parčan

Afganistan je bila kraljevina. Po državnem udaru na oblast pride Mohamed Dart. 1978 pride do novega državnega udara, ki ga izvedejo samo komunisti, ki želijo preprečiti, da bi Afganistan ušel izpod nadzora SZ (aprilska revolucija). Na oblast pride Mohamed Haraki. Oblikuje se nova komunistična vlada. Ukine vse hipoteke na zemljo. Uvede obvezno šolanje. **Protiverska kampanija**, javno sežigajo Koran, pobijajo imame,... S tem proti sebi obrnejo kmečko ljudstvo. Pri terorju pomagajo sovjetski svetovalci. Množični poboji moškega prebivalstva. Ženske bežijo v Pakistan. Režim enači moške in ženske (very not islamic!!!).

Leta 1979 pride do sovjetske intervencije, ki teror še ojača. Upornike sežigajo. V intervenciji umorijo Harakija, predsednik je sedaj Amin, ki pospeši usmrčitve na podeželju (okoli 100.000) v operaciji "Vihar". Zgodi se umor Amina in vseh prič. Zamenja ga nov voditelj. Radijske informacije preHITEVajo z informacijami. Dogodki se v resnici zgodijo 20 ur pozneje.

Nadžibulah (čas Gorbačova), ki naj bi proizvedel neko nacionalno spravo. Teror pa se še ojača. Sovjetski vojaki organizirajo totalno vojno. Druga metoda pa je metoda klasičnega terorja - načrtno pobijanje potencialnih sovražnikov. Vojska je vsebolj demoralizirana, vlada visoka odvisnost od drog (KGB organizira svojo preprodajalsko mrežo)

80 leta: Država je koncentracijsko taborišče. Pride do ljudskega upora. Več kot polovica prebivalstva je v izgnanstvu. Dva milijona žrtev samo v obdobju od 1973 do nastopa Talibanov.

{Kaj pa ameriško vmešavanje, hladna vojna in mudžahedini...?}

Vzroki za morijo v 20. stoletju

V določenih pogledih je teror napovedoval ravnanje boljševikov – jakobinsko izkoriščanje družbenih napetosti, zaostrovanje ideološkega in političnega fanatizma, uporabo uničevalne vojne proti uporniškemu delu kmečkega živja.

Na teroristični ravni se je za to evolucijo zavzemal E. Berenstein, izvršitelj Marxove (s Kautsky) in eden od glavnih marksističnih teoretikov ob koncu 19. stoletja, kin so menili, da kapitalizem ne kaže znamenj razkroja, kot ga je napovedoval Marx, in so zato zagovarjali postopen in miren prehod v socializem, na temelju vajenske dobe delovskega razreda v demokraciji in svobodi.

V okviru internacionale je od začetka stoletja izstopalo skrajno krilo, ki mu je pripadala najtrša frakcija ruskih socialistov, boljševikov pod Leninovim vodstvom. Četudi so se boljševiki navezovali na evrop. tradicijo marksizma, so njihove korenine prav tako poganjale iz ruskega revolucionarnega gibanja. Vse 19. stol je bilo to gibanje ozko povezano z manjšinjskim nasiljem, katerega prvi koreniti izraz dolgujemo Sergeju Nečajevu. Leta 1869 je Nečajev napisal Katekizem revolucionarja, v katerem je opredelil svojo vlogo: "Revolucionar je posvečen eni sami stvari in nobeni drugi, eni sami misli, eni sami strasti – revoluciji.

Tomas Masaryk ustanovitelj Českoslovaške republike je takoj povezal caristično in boljševiško nasilje. Boljševiki niso bili pripravljeni na upravno, pozitivno revolucijo, ampak samo na negativno revolucijo. To pomeni, da so zaradi doktrinarnega fanatizma, duhovne ozkosti in pomanjkanja kulture brez potrebe uničili številne vrednote.

Po mnenju Maksima Gorkega izvira to nasilje iz družbe same. Leta 1922 je zavračal boljševiške metode. Kateri so krutejši? Beli ali rdeči? Verjetno so enako kruti saj so eni ali drugi Rusi.

Karl Kautsky, glavni voditelj nemškega socializma je leta 1920 napisal "Vojni moramo pripisati glavno krivdo za to preobrazbo človeških nagnjenj v nagnjenje krutosti. Svetovna vojna je 4-leta uklepala skoraj vse zdravo moško prebivalstvo." Noben boljševiški voditelj ni bil udeležen v vojni, bodisi zato, ker je bil v izgnanstvu ali zato ker je bil preganjan v Sibirijo. Boljševiki so razvili predvsem teoretično razredno analizo, ki ni upoštevala globoke narodne celo nacionalistične razsežnosti spopada.

Na prelomu v 20.stol. je ruska ekonomija stopila v obdobje hitre rasti. Februarska revolucija leta 1917 je bila odgovor na katastrofalni položaj in je ubrala "klasično smer": v "meščansko" in demokratično revolucijo z volitvami v ustavodajno skupščino, hkrati socialno revolucijo, delavsko in kmečko. Z boljševiškim državnim udarom sedmega novembra 1917 se je vse podrlo in revolucija je stopila v obdobje splošnega nasilja.

To prvo teroristično obdobje je z vso silo obsodil ruski socialist, voditelj Menjševikov, Jurij Martov, ki je avgusta 1918 napisal "že nekaj dni po prevzemu oblasti so boljševiki, čeprav so sicer izjavljali da je smrtna kazen odpravljena, začeli pobijati.

V nasprotju z terorjem v francoski revoluciji, ki je razen v Vandeji prizadel samo majhen sloj prebivalstva, je bil teror pod Leninom uperjen proti vsem političnim ustanovam in vsem slojem prebivalstva: proti plemstvu, veliki buržoaziji, kmetom in delavcem. Zlasti slabo so ravnali z intelektualci, po aretaciji več deset velikih učenjakov, je Gorki napisal pismo Leninu.

Lenin se je v svoji dejavnosti opiral na nekatere temeljne marksistične pojme: razredni boj, proletariat kot nosilni razred zg. smisla. Leta 1902 v delu Kaj storiti je ponudil novo zamisel o revolucionarni partiji, ki jo sestavljajo profesionalci, združeni v skrivni organizaciji, na temelju skoraj vojaške disciplina.

Trotsky 1920: Kdor hoče doseči cilj ne more zavračati sredstev. Lenin je hotel verjeti, da bo revolucionarni požar opustošil vse države, ki so bile vpletene v vojno. Toda svetovna revolucija se ni zgodila in po porazu Nemčije novembra 1918 se je rodila nova Europa. Že ob porazu Rdeče armade pred Varšavo leta 1920 je postalo očitno, da je pogorela leninistična teorija o evropski in svetovni revoluciji.

Potem se je zgodilo neka pomembnega. V socialističnem gibanju se je popolnoma spremenil status ideologije. Po letu 1917 sta njegova politika in teretična razlaga postali evangelij. Ideologija se je sprevrgla v dogmo, v absolutno in vesoljno resnico. Dostop ideologije in politike do absolutne resnice je temelj totalitarne razsežnosti komunizma. Absolutna resnica usmerja enotno partijo in opravičuje teror. Lenin je uveljavil pravilnost svoje ideologije tako, da se je razglašal za predstavnika ruskega proletariata.

Kautsky je s knjigo Diktatura proletariata zastavil bistvo stvari: nasprotovanje dveh socialističnih tokov temelji na dveh popolnoma različnih metod, demokratične in diktatorske. Kautsky je postavil demokracijo v središče svojega sklepanja in se vprašal: Diktatura manjšine si zmeraj poišče oporo v vdani armadi. Toda čim bolj postavlja na mestovečine moči, orožja in čim bolj sili slehrno pozicijo, da se poskuša rešiti s pestmi, namesto da bi si pomagala z glasovi, tem bolj postaja državljanska vojna sredstvo s katerim se razrešujejo politična in socialna nasprotja.

Odgovor Lenina: Napisal je besedilo Proletarska revolucija in renegat Kautsky. Lenin je opredelil kar je bilo v središču njegovih misli in dejanj. "Država je v rokah vladajočega razreda stroj, ki naj stre odpor sovražnikov tega razreda. Diktatura proletariata se prav nič ne razlikuje od vsakega drugega razreda, ker je proletarska država stroj za uničenje razreda. Revoluconarna diktatura je oblast,

pridobljena in varovana z nasiljem, oblast, ki jo ne veže noben zakon." Spor med Kautskym in Leninom podčrtuje glavna načela v boljševiški revoluciji med marksizmom, ki se je hotel držati domnevnih zakonov zgodovine, in aktivističnim subjektivizmom, ki mu je vse spremenljivo, če je treba spodbujati revolucionarno strast.